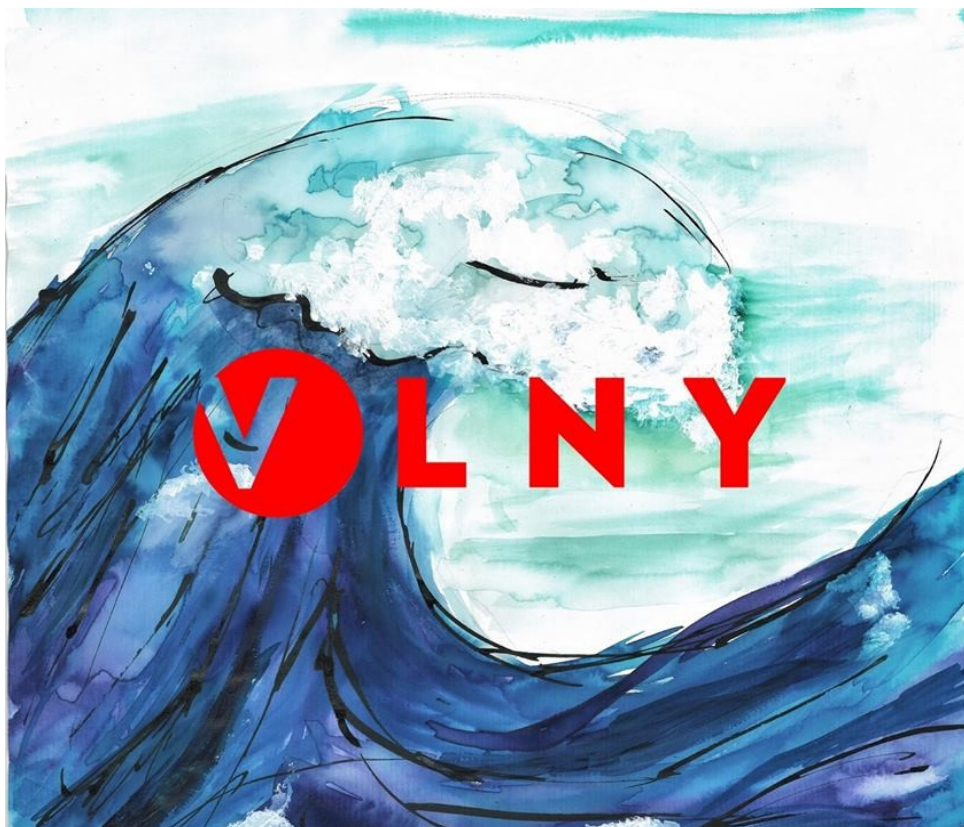

Symposion 2015 - tradiční intelektuální marathon na Gymnáziu Jana Keplera

Ve dnech 15.-17. listopadu se na Gymnáziu Jana Keplera nevyučovalo, přesto bylo v budově školy neobvykle živo. Od zahájení Symposionu v neděli odpoledne až do úterní noci zde probíhaly přednášky, diskuze, workshopy či promítání filmů. Letošní téma Vlny přilákalo rekordních 1600 účastníků z řad široké veřejnosti. Na akci, organizované samotnými středoškoláky, vystoupilo na šedesát přednášejících, mezi nimiž byl například Cyril Höschl či Marek Orko Vácha. Akce podobného formátu nemá mezi středními školami obdoby.

Plakát Symposionu 2015

Odkaz na 17. listopad

„Myšlenka Symposionu vznikla před dvaceti lety. Její načasování na dny okolo 17. listopadu není náhodné. V roce 1989 se všechno jako mávnutím proutku změnilo, najednou jsme mohli vyjadřovat své myšlenky a názory, svobodně diskutovat a mluvit, a o tom přesně Symposion je. Chtěli jsme dát studentům možnost se vyjádřit, slyšet zajímavé věci, dělat si ve věcech pořádek či se prostě zeptat na to, čemu nerozumí,“ shrnul prvotní myšlenku Symposionu Jiří Růžička, ředitel školy.

50 organizátorů z řad studentů

Akce se za svou dlouholetou existenci stala tradiční součástí školního roku. Mezi studenty vyššího gymnázia se našlo na 50 nadšenců, kteří byli ochotní obětovat někdy i veškerý volný čas tomu, aby vše zdárně proběhlo. Scházet se začali na konci září. Prvně bylo potřeba vybrat téma a prodiskutovat seznam přednášejících, poté udělat webové stránky, plakáty, tašky, placky, zajistit školní a mimoškolní propagaci, napsat anotace k jednotlivým přednáškám či zajistit dobrovolníky na infostánek a do kavárny.

„Byla to náročná, avšak příjemná a obohacující práce. Během měsíce a půl připravování jsem si vyzkoušela takřka všechny úkoly dle toho, co bylo v tu chvíli třeba. Začalo to zvaním hostů a skončilo úklidem školy v úterý v noci,“ říká Ráchel Ridzoňová, organizátorka.

Vlny endorfinů

Symposion neoficiálně začal již v pátek večer, a to koncertem *Vlny endorfinů* ve Vinohradském pivovaru, na němž vystoupily převážně školní kapely. Během víkendu se ještě doladřovala výzdoba školy, připravovaly se přednáškové sály a řešily technické detaily.

Koncert ve Vinohradském pivovaru

Naháči ve vaně

Plody studentského úsilí mohli návštěvníci sklízet od nedělního podvečera. Hned u vchodu mě přivítala tematická instalace, vlny z krepového papíru zavěšené na stropě, evokující symbolické ponoření do tématu. Chodbami proudily davy lidí, vzduchem se linula vůně kávy. stačilo dostatečné množství stolů a židlí, barový pult, nápoje a zákusky a obyčejná funkcionalistická chodba se proměnila v příjemnou kavárnu. Budovu jsem si dočasně přestal spojovat s institucí, do které se chodím každý den vzdělávat.

„Běžná“ funkcionalistická chodba

Akce byla zahájena ve stylu absurdního dramatu. Trojice studentů zinscenovala kratičké představení nahých lidí koupajících se ve vaně, koordinovaných zvukovými vlnami z rozhlasu. Následoval workshop renesančního tance či přednáška o sexuálních menšinách v katolické církvi. Večer byl završen tradičními přednáškami absolventů a autorské čtení studentů gymnázia.

Dvoudenní intelektuální záplava

Letošní ročník byl z hlediska počtu přednášek výjimečný. Na každý den byly přichystány čtyři přednáškové panely, během nichž jich běželo pět zároveň. Dokonce byly přidány extra panely v neděli a pondělí večer. *„Nastala poměrně absurdní chvíle, najednou jsme měli tolik přednášejících, že je nebylo kam umístit, část z nich jsme bohužel museli odmítnout,“* uvedla organizátorka Anna Květoňová.

Pondělní přednáškový den začal v 10:00, kdy si mohli účastníci poslechnout například Cyrila Höschla hovořícího o depresi jako multifacetovém konceptu. Ve 13:00 přilákala spoustu lidí debata o vlnách ve školství, panel v 15:00 ovládl Vít Vlnas a jeho Jan Nepomucký. Předposlední série nabídla mimo jiné umělce Jaromíra Typlta, odborníka na art brut.

Debata „Vlny v dnešním školství“ moderovaná studenty gymnázia

Unaven čtyřmi přednáškami za sebou jsem se uchýlil na odpočinkové promítání dokumentu o slovenské nové vlně s osobním komentářem režiséra Martina Štrby. Následně jsem intelektuální záplavě podlehl, na filmovou noc mi nezbyla energie. Probudil jsem se až venku, když jsem opustil budovu školy. Hned před hlavním vchodem byla umístěna prodávělá plechová bečka, v níž plál uklidňující *bezdomovecký* ohýnek, plnohodnotná konkurence filmové noci. Symposion je vsutku pestrý.

Úterní den se nesl v podobném duchu. Dopoledne vystoupil například Marek Orko Vácha hovořící o evoluci nebo Bronislav Ostřanský s přednáškou o islámu a muslimech jako předmětu českých veřejných polemik. Ve 13:00 začala debata o Sýrii, která v současné době očividně nesmí chybět na žádném přednáškovém fóru. Večer mezi jinými vystoupila také *streamová* legenda Janek Rubeš, jenž mluvil o svém pořadu *Praha vs. Prachy*.

Posledním panelem přednášek celý Symposion skončil, a po několikahodinovém úklidu se *Kepler* opět proměnil v tradiční vzdělávací instituci.

1600 spokojených účastníků, 60 spokojených přednášejících, 50 spokojených organizátorů

Z hlediska návštěvnosti a počtu přednášek by se o letošním 19. ročníku, tematicky zaštitěného mnohovýznamovou metaforou vln, dalo hovořit jako o historicky nejúspěšnějším. Akce si během své dlouholeté existence vydobyla mezi účastníky velkou přízeň.

„Symposion navštěvuji každý rok a pokaždé jsem nadšena, nejvíce ze studentů. Nebojí se, chytře vystupují, mají skvělé poznámky a nenechají se vyděsit ani zastrašit, což je nádherné. Chodím sem hlavně kvůli nim,“ říká návštěvnice Zora Kříčková.

Akce oslovuje všechny věkové kategorie, od důchodců až po školáky. *„Jsem tady potřetí a pokaždé si mi tady moc líbilo. Přednášky byly zajímavé, téma také, vytěžilo se z něho, co šlo, nechala se slyšet 16 letá Kristýna z Gymnázia Ústavní.“*

Spokojenost je oboustranná. *„Nepřednáším zde poprvé. Symposion mě pokaždé povzbuzuje v tom, že věci přece jenom mají smysl. Studenti se nebáli obětovat svůj volný čas, a přestože se mohli doma dívat na telenovely, vyrazili v den volna do školy. Mezi mými posluchači seděli budoucí věci, biologové či farmaceuti, kteří to za deset, dvacet let převezmou. Jsem vděčný za čas, který jsem zde mohl strávit,“* říká přírodovědec Marek Orko Vácha.

Ani samotní organizátoři netratili. *„Naučila jsem se spoustu věcí - rychle vyřizovat nejruznější záležitosti, efektivně komunikovat. Seznámila jsem se s lidmi z nejruznějších sfér. Organizování Symposionu pro mě bylo velkým benefitem,“* říká Ráchel Ridzoňová.

Josef Škrdlík